

LITERATURA

Maria Climent explora el pas a la vida adulta amb 'Gina', un novel·la reflexiva i generacional

L'escriptora ampostina, que patix la malaltia de l'esclerosi múltiple, debuta amb un relat de ficció que partix d'experiències personals.

Amposta Oriol Gracià

Els darrers anys, el boom de l'auto-ficció ha esclatat a la literatura catalana gràcies una nova generació emergent d'escriptors. *Germà de gel* d'Alicia Kopf i *Permagel* d'Eva Baltasar són només un exemple d'autores que han escrit novel·les a partir del seu jo, amb la tranquil·litat de no haver d'inventar cap protagonista creïble, perquè es servixen de l'experiència pròpia. Autora, narradora i protagonista són la mateixa persona. *Gina*, el nou llibre -el primer- de l'escriptora Maria Climent (Amposta, 1985) el podem incloure en esta dinàmica, malgrat que l'autora insisteix que la protagonista no és realment ella: **"S'assembla a mi, però no considero que siga el meu alter ego"**. Té raó, però també és cert que Climent ha partit d'experiències vitals per a escriure la novel·la. **"És una ficció, però he agafat trossos de la meua realitat"**, diu. I és que la narració

partix d'una premissa real: fa vuit anys, quan en tenia vint-i-sis, li van diagnosticar esclerosi múltiple, una malaltia crònica i neurodegenerativa que la va submergir en un període de reflexió vital que va durar gairebé dos anys. **"He passat moltes hores pensant sobre la vida. I per això tenia ganes d'escriure un novel·la, per a explicar la putada de l'esclerosi, de com t'afecta a la vida personal i professional, quan ets tan jove i tens tants projectes"**, explica.

Gina pot ser una novel·la generacional sobre els qui passen de la trentena, que han estudiat a la universitat i han fet un Erasmus, amb algunes referències a la cultura pop, amb famílies esberlades. Però qui hi busque hipsters i moderneig superficial s'endurà una decepció. *Gina*, que transcorre entre Sant Carles de la Ràpita, el barri de Gràcia de Barcelona i París, és sobretot una novel·la reflexiva, d'una intensitat dolorosa però amb tocs d'humor desbordant.

"El llibre va de fer-se gran, amb una protagonista que agafa recursos d'on pot per superar els entrebancs i aterrar a l'edat adulta", comenta Climent. **"Jo este pas del 'hihi, haha' a la maduresa el vaig començar a fer quan em van diagnosticar la malaltia, però sobretot el dia que el neuròleg em va dir: 'Si vols tindre un fill l'has de tenir ara, perquè t'hem de canviar el tractament i aviat no podràs quedar embarassada'"**, afegeix.

L'ART DE L'ESCRITURA DIALECTAL Malgrat l'aparent simplicitat del llenguatge i l'estructura senzilla de la novel·la, *Gina* és un relat personalísim i madur des del punt de vista literari, carregat d'imatges sensorials, fora dels tòpics, amb un bon domini de la narració i els diàlegs, que transcorren sense cometes ni guions. Però sobretot, el llibre destaca pel llenguatge dialectal ben plantejat, sense grinyolar i sense caure en el blaveris-

me lingüístic. **"La primera versió de la novel·la la vaig escriure en català estàndard, i només en algunes converses -quan la Gina parlava amb la seua família, per exemple- utilitzava l'ampostí. Però l'Eugènia Broggi, l'editora, em va dir: 'crec que la novel·la milloraria si la veu de la narradora també parlés en formes dialectals'. Fer el canvi va significar reescriure pràcticament tot el relat. Però crec que el resultat ha estat satisfactori, perquè el dialecte ajuda a descriure els mateixos personatges"**, assegura Climent.

La novel·la fa pocs dies que és a les llibreries, en català i castellà. **"L'he publicada a l'editorial L'Altra, de l'Eugènia Broggi i estic contentíssi-**

ma, perquè l'Eugènia està molt ben considerada dins el sector editorial i poques persones acostumen a dis-
cutir el que ella publica. I això em dona tranquil·litat, sobretot si tenim en compte que Gina és el meu primer treball". En castellà l'ha publicada amb Alfaguara i ella mateixa s'ha encarregat de la traducció. I mentre comença el període de presentacions -la més propera esta tarda, a les 19.00 h al Llar d'Amposta- i es planteja escriure el prime full d'una nova novel·la, continuarà publicant relats curts setmanals al portal Cartorze.cat: **"Fa dos anys que hi escric i de fet, és on he agafat fluïdesa i rotatge. Sense tots estos escrits, Gina segurament no existiria"**.